Boy Antoin schrijft boek over Pastoor Alcivár

KRALENDIJK — Begin 1977 werkte pastoor Gilberto Alcivár op Bonaire. Over hem heeft Boy Antoin een boek geschreven. De controversiële priester hield er revolutionaire ideeën op na, die op Bonaire lang niet altijd en zeker niet door iedereen werden gewaardeerd. Antoin was en is nog steeds een bewonderaar van de priester die op Bonaire ten strijde trok tegen de vermeende dictatuur, die in zijn geboorteland Ecuador zo welig tierde. Op Bonaire werd Alcivár belast met de parochie Rincon, waar hij door de bisschop van Willemstad Wim Ellis (met een opgelucht hart) heen werd gestuurd.

Het enthousiasme van Antoin klinkt nog duidelijk door in zijn redelijk waarheidsgetrouwe beschrijving van de periode waarin Alcivár op Bonaire werkte. Dat enthousiasme werd overigens door een groot deel van de bevolking niet gedeeld, al doet Antoin het in zijn beschrijving voorkomen, dat de Ecuadoraan tot de meest beminde priesters behoorde die Bonaire ooit gekend heeft. Antoin heeft al diverse boekjes over de geschiedenis van Bonaire geschreven. Het boek *Pastor Alcivár* echter speelt zich af in een tijdperk, waar nog vele andere mensen over kunnen oordelen.
Antoin was zelf in die tijd nog een prille 'journalist' die door de toenmalige vertegenwoordiger van de *Extra* op Bonaire Niki Tromp was aangetrokken. Tijdgenoten van Alcivár op Bonaire waren Wim van der Hoeven (*Amigoe*), Hubert Linkels (*Beurs- & Nieuwsberichten*), Aubrey Sealy (*Nobo*) en Jopi Abraham (*La Prensa*).
De opmerkelijke pastorale herder werd in Porto Viejo geboren. Hij studeerde voor priester in Ecuador en Colombia en na zijn wijding werd hij naar Curaçao gestuurd, waar hij door het bisdom vervolgens belast werd met het herderlijke werk in de Luis Beltrankerk te Rincon, Bonaire. Volgens Antoin duurde het niet lang of Alcivár begon zich ook op Rincon te roeren en zijn ideeën te verspreiden onder de jeugdige bevolking, binnen de sportorganisaties en de wijken waar hij veel gehoor vond.
Zijn eerste revolutionaire ideeën verkondigde Alcivár tijdens een persconferentie waarin hij het bestuur van de Credit Union Lourdes (CUL) aanviel. Hij beschuldigde het bestuur geen goed gebruik te maken van de spaargelden van de leden. Volgens Alcivár kon het spaargeld beter belegd worden in andere coöperatieve verenigingen, zoals bijvoorbeeld een consumentenbond. De uitlatingen van de priester deden voldoende stof opwaaien in Rincon en uiteraard ook in de andere wijken van Bonaire.
Alcivár verwoordde zijn gedachten in de wekelijkse kolommen die hem in de *Extra* en *La Prensa* ter beschikking stonden en aan zijn behoorlijk stevige kritiek stonden met name bisschop Wim Ellis en de politici van de UPB bloot. Ook zijn collega-pastoors spaarde Alcivár niet en daarbij richtte hij zich vooral tot de Europees Nederlandse priesters die op Bonaire en Curaçao gewoonlijk tot de orde der Dominicanen behoorden. Zij legden wat druk op Ellis om de recalcitrante Alcivár van het diocees Willemstad te verwijderen. Op 31 mei 1978 kwam Ellis naar Bonaire om Alcivár inderdaad uit zijn functie te ontheffen. Dat mislukte, enerzijds omdat de bisschop niet op kon tegen de revolutionaire priester en anderzijds, omdat niet Ellis, maar Alcivár de steun kreeg van de parochianen in Rincon. Ellis keerde onverrichterzake terug naar Curaçao.
Alcivár vond zijn Waterloo in 1979 toen de problemen tussen de kerk en Bestuurscollege enerzijds en Alcivár anderzijds escaleerden. Dat kwam door de opening van een Bonaireaanse *'campo alegre'* dat de UPB wilde stichten aan de Toeristenweg, dat nu het hotel Top Hill is. Met het prostitutiecentrum wilde de UPB Rincon en Antriol ontlasten van de aandacht die de bemanning van de bij de Bopec afgemeerde tankers had voor het vrouwelijke deel van de lokale bevolking. De UPB slaagde er in om Alcivár van het eiland te verwijderen.
Antoin zegt dat zijn boek over Alcivár de twee turbulente jaren van de priester op Bonaire beschrijft. Maar naar de mening van Antoin brengt het boek ook een boodschap over bepaalde politici die trachten mensen de mond te snoeren wanneer hun uitspraken de politieke partij niet convenieert. Hij wijst op de manier waarop bepaalde politici de vrije meningsuiting onderdrukken die eigenlijk de basis is van de democratie.
Een deel van het boek is als artikel verschenen in een extra editie ter gelegenheid van de Dag van Bonaire. Antoin zegt daarna echter veel meer informatie te hebben verzameld over de revolutionaire ideeën van Alcivár. Het boek wordt gesponsord door de ABN-AMRO bank en is in de boekwinkels en bij het kantoor van de Bonaire Communication Services NV verkrijgbaar tegen betaling van 12,50 gulden. *Pastor Alcivár* is het vierde boek dat de BCS uitgeeft. Eerder uitgaven waren *Enkuentro ku Par'* en de meer op de historie gebaseerde *Tschogogo* en *Lantementu di katibu na Boneiru*.